

عنوان مقاله:

ارزیابی محورهای بهینه توسعه شهرهای دالکی- وحدتیه با استفاده از روش های SAW، Dematel و AHP

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 27، شماره 106 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محسن پورخسروانی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

سیده الهام موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور اهواز

خلاصه مقاله:

توزیع جغرافیایی مخاطرات طبیعی که به کشته شدن تعداد زیادی از مردم و ویرانی جوامع انسانی می انجامد بر مکان گزینی نامناسب نواحی و رشد بیبرنامه منطبق میباشد. رشد بی رویه شهرها و خزش مناطق شهری بر بستر طبیعی بدون توجه به خطرات طبیعی لزوم توجه به شناخت شرایط ژئومورفیک منطقه، مخاطرات محیطی و برنامه ریزی شهری در تعیین حریم امن و پایدار توسعه شهرها را می طلبد. در این تحقیق با مطالعه فرآیندهای ژئومورفولوژیک و مخاطرات محیطی در محدوده مورد مطالعه و با استفاده از مدل های Dematel و AHP سعی شده است که فرصت ها و محدودیت های موجود در جهات مختلف توسعه شهرهای دالکی- وحدتیه مشخص و در نهایت مناسب ترین محور برای توسعه آینده شهر تعیین شود. هر چند دو مدل Dematel و AHP هر دو به مقایسه زوجی هر عنصر نسبت به سایر پارامترها می پردازد، اما مدل AHP به دلیل مقایسه وزن طبقات هر معیار بر اساس ترجیح یک طبقه نسبت به تمام طبقات آن معیار، آن هم بدون تاثیرگذاری و یا تاثیرپذیری نتایج بهتری را ارائه میدهد. همچنین مدل SAW نیز با تعیین مستقیم اوزان نتایجی را پیشنهاد مینماید. از این رو با توجه به تضاد نتایج نهایی وزن دهی پارامترها؛ در این نوشتار به ادغام اوزان با استفاده از روش میانگین رتبه ها پرداخته شد. مطابق با این روش پارامتر مواد مادری با میانگین رتبه 1/33 ارجح ترین پارامتر و شیب و سطوح اراضی با میانگین رتبه 3/76 دارای کمترین ارجحیت در وزن دهی عوامل میباشد. مطابق با این بررسیها اراضی جنوب شرق، شمال، شمال شرق و دامنه های شرقی مناسب ترین جهات برای توسعه فیزیکی دو شهر دالکی و وحدتیه میباشد.

کلمات کلیدی:

ژئومورفولوژی، توسعه فیزیکی، مخاطرات محیطی، ارزیابی چند معیاره، دالکی- وحدتیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795796>

